
PROŻNOMOWNY (6) *ai*

prożnomowny (4), **proznomowny** (2); prožno- *Mącz*, *CzechEp* (3); prozno- *WujNT* (2).

Wszystkie o jasne.

sg m N prożnomowny (1). ♦ *pl N m pers* prożnomowni (1). ♦ *G* prożnomownych (4).

Sł stp brak, *Cn*: próżnomowny, *Linde* także XVII w.

Wielomówny, nadmiernie gadatliwy, mówiący bez sensu, zmyślający; vaniloquus Mącz, Vulg (6) : *Mącz* 475b; A modłać fię nie bądźcie wielomowni (*marg*) nie świegocście ábo, nie bądźcie prozno mowni. (-)/ iáko pogáni: ábowiem mniemáią/ iż w wielomowności fwey będą wyflucháni. *WujNT Matth* 6/7.

a. *Mówiący bez sensu o sprawach wiary* (4) : [O wielce fwięty Oycze Oycow, vtńi Bluznierftwá y chłubę proznomownych ludzi/ vćifkáiących nas *HerburtArt* 168 (*Linde*).]

α. *W funkcji rzeczownika* (4) :

W połączeniach szeregowych [zawsze przekład tego samego tekstu] (4): Ponieważ/ (iáko drugi Apóstoł mowi Tit 1. v 10.) wiele ieft/ y niepořlufznych/ y prożnomownych/ y od rozumu odwodzących: ktorým trzebá vřtá zámknąć *CzechEp* *4, *kt*, 1; *WujNT Tit* 1/10; [*BudBib Tit* 1/10 (*Linde*)].

Synonimy: blekotliwy, darmomowny, pletliwy, szczebietliwy, szczebietny, świegotny, wielomowny, wielosłowny.

ZCh